

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 88. Qualiter committatur vel non committatur Simonia in electione
& postulatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

C A P U T III.

Qualiter Simonia committatur in Materia Beneficiali?

Quæst. 86. Qualiter committatur circa Jus Patronatus?

REsp. Ad hoc responsum à me in foro beneficiale part. 2. q. 27. ubi, quod, eorum seu secundum se lumpum vendi non possit, & quod in tali venditione committatur Simonia. Item *ibidem* q. 67. quod Jus Patronatus reale, seu annexum v. g. castro, per se & solitariè vendi non possit sine Simonia. Item p. 2. q. 102. num. 9. ubi, quod commissa Simonia in ejus cessione, donatione, venditione non tantum translatio Juris-Patronatus impeditur, sed etiam amittitur seu extinguatur. Item p. 3. q. 439. n. 3. ubi quod circa Jus Patronatus committatur Simonia propter inseparabilem connexionem, quam habet cum Jure spirituali ipsius tituli beneficialis. Vide quoque *Castrop. tract. 17. d. 3. p. 14.* Ubi num. 1. quod Jus Patronatus pretio vendere seu transferre sit Simonia Juris Ecclesiastici, & n. 2. ubi tranquam probabilius cum *Glos. in c. pia mentis. 16. q. 17.* & *Lessio cit. c. 35. dn. 22. n. 128.* & *Suarom. 1. de relig. 1. 4. c. 28. n. 7.* censet & probat esse quoque Simoniam Juris Divini.

Quæst. 87. An & qualiter in praesentatione ad beneficia committatur Simonia?

REsp. Videri posse me de hoc in foro beneficiale part. 2. q. 100. num. 3. Ubi, quod Simoniacum sit, dum datur vel promittitur temporale quid pro præsentatione, præter quod in fundatione constat esse impositum; idque, etiam si detur præsentato ignorante; secus tamen, si fiat sub conditione seu onere dicendi missas, nisi hoc onus spearet ad præsentantem.

Quæst. 88. Qualiter committatur vel non committatur Simonia in electione & postulatione?

I. R Esp. Primo: committitur Simonia in electione & postulatione tam ad Prælaturas, quam ad alia beneficia ab eo, qui etiam ceteroqui dignissimus, per se vel per alium offert dat aut præstat temporale cum expresso aut tacito pacto, aut conditione vel ex hoc motivo, ut ei in electione vel postulatione detur votum ad beneficium vel Prælaturam Ecclesiastica, idque etiamsi ex sola gratitudine promittatur; est enim quodcumque beneficium Ecclesiasticum quid spirituale, sive consideretur ut officium Jus & Obligatio ad obeundas aliquas functiones spirituales, sive ut Jus percipiendi redditus temporales ratione officii spiritualis, quod vi beneficii præstat; quod jus licet in se sit quid temporale, quia tamen dicto officio spirituali annexum est, spirituale reputatur, & hinc etiam ut tale vendi nequit sine Simonia, arg. *can. 2. Et seq. can. 1. q. 3. c. querelam h. t. & c. 7. de translat.* Quæ non evitatur, etiamsi quis dicat, se officium & Jus spirituale gratis dare, & solùm vendere seu dare pro temporali, Jus percipiendi redditus temporales, prout constat ex *c. 7. can. 1. q. 3.* Ubi & ratio assignatur his verbis: *Quia quisquis horum alter-*

rum vendit, sine quo nec alterum provenit, neutrum in venditum derelinquit. Variis itaque modis committitur Simonia, & quidem primo, si pro elecione particularis personæ, etiam dignissima, detur pecunia; cum tunc ematur actio spiritualis, nempe electio ipsiusque beneficium. *Less. cit. c. 35. n. 12.* *Pith. b. t. n. 87.* Secundo, si duo electores hac ratione convenienter: dabo tibi meum suffragium in hac electione, & tu dabis mihi tuum in electione alia. *Sylv. V. Simonia. q. 13.* Azor. p. 3. l. 12. c. 3. q. 7. *Pith. l. c.* Tertiò, si pro suffragio dando in electione promittatur alteri beneficium vel officium, arg. *c. de hoc. b. t. & ibi Barbos. num. 3.* Azor. *Pith. II. cc.* Quartò Simoniacum est, dare pecuniam alter, ne consentiat in electionem alicuius digni; cum Simonia committatur non solùm si detur spirituale pro temporali, sed etiam si omittatur spirituale pro commodo temporali. *Glos. in c. nemo. b. t. V. relatum.* Abb. *ibid. n. 2.* *Pith. l. c.* Quintò post electionem & postulationem committitur Simonia, si detur vel promittatur temporale pro confirmatione obtinenda, vel ne contradicatur electioni, vel ne electio impugnatur ab aliquo, qui justam impugnandi vel contradicendi causam habet. Immunis tamen est à Simonia, qui dat aut promittit temporale ne eligatur indignus aut minus dignus. *Less. l. c. dn. 19. n. 113.* *Nav. in man. c. 25. n. 102. v. 8.* Azor. *l. c.* *Castrop. l. c. p. 20. n. 8.* Reiffenst. *b. t. n. 145.* Cūm in tali casu non detur temporale pro spirituali, sed ne spirituale indignus & male conferatur. Licitumque sit per temporale redimere vexam injustam factam Ecclesie. Censent nihilominus Azor. *Less. II. cc.* Reiffenst. *num. 146.* committi Simoniam ab eo, qui dat temporale, ut neglecto minus digno, aliquis in specie, et si dignissimus, eligatur, cum hac ratione jam detur temporale pro spirituali, nempe pro electione certe persona.

2. Resp. Secundo: In eo, num si per tertium Simoniacè procuratum votum, promittendo, dando, aut præstanto temporale ignorantie illo, pro quo procuratum, electio tota sit irrita, ceteris legitimè diligentibus, in eo, inquam, non videntur convenire AA. Affirmativam juxta expressum text. *c. nobis. b. iii. tenent in cit. c. 10.* Andrea. *num. 1.* *Anchoran. not. 2.* Carden. *q. ult.* Barb. *n. 2.* Fagn. *n. 3. 4. & 16.* Socin. *not. 1.* *Navar. in man. c. 23.* quos sequitur Reiffenst. *b. t. n. 136. & num. 137.* cum hac tamen Limitatione, nisi à tertio procuratum votum Simoniacè fraudulenter in præjudicium illius, pro quo procuratum, ex ea ratione, quod et si electus in vi talis voti non sit in culpa, electio tamen sit vitiosa, & in forma electionis sit peccatum, dum non omnes elegerunt legitimè, sed unus aut alter Simoniacè, prout etiam decidit Rota apud Farin. *decis. 22.* Unde etiam hi AA. & in specie Reiffenst. *cit. n. 137.* asseverant audacter plures revera electiones Episcoporum, Præpositorum aliorumque Prælatorum, nec non Canonicorum, & beneficiorum, quæ per electionem conferuntur, fuisse nullas, dum vacantibus Ecclesiis præserim cathedralibus mitruntur & deputantur à magnis Principibus aliisve, qui promittendo offerendo uni vel

vel pluribus eligentibus obsequia sua, aut gratias temporales praestandas ipsis eligentibus aut etiam familiae eorum aut consanguineis sollicitant, procurant & obtinent vota pro hoc vel illo, quem huiusmodi Princeps electum cupit. Idem dicunt de Parentibus, consanguineis, aliisve, qui desiderantes alicuius certi electionem aut postulationem, promittendo, dando, praestando temporale quid, unum vel plura vota pro illo procurant, ajuntque, eos non tantum malitiis, sed & imprudentissime agere, cum prater Simoniam, quam tam ipsi, quam eligentes committunt, sint causa nullitatis electionis, & consequenter ut is, pro quo ita laborant, beneficium, v.g. Episcopatum acceptare non possit, & si ipso facto acceptet, acceptatio sit nulla, frustusque nulliter percipiat, ac ita in continuo peccato mortalibus, evidentissimisque aeterna damnationis periculo versetur, donec fructus perceptus restituat, beneficiumque dimittat. Ad haec tamen electionem solere tristissimos eventus secum trahere, Ecclesia sub tali nulliter electo adeoque falso Pastore existente. Ad quaenam proinde grandia mala avertenda, Ecclesiae nonnulla (& in specie cathedralis Friesingensis teste Reiffenst. b. t. n. 139.) provideat ac sancte lancerunt, quod eligentes ante electionem se obstringere debeantur juramento de non dando suffragio ei, qui directe vel indirecte prece vel pretio electionem vel presentationem sui attentavit. De cetero praeclamando à tali statuto, de jure communii prohibitum non est tanquam Simoniacum, per se vel per alium rogare electores ut hic praeterea eligatur ad Episcopatum &c. & hos ad dictas preces eum eligere. Uti etiam Simoniacum non est, stante dicto statuto ad preces Candidati aut alterius illum eligere. Sed neque de jure communii prohibitum est, Princes & Magnates aliosve informare aut informari facientes Electores, eisque demonstrare merita & qualitates certi alicuius elegendi, aut etiam merita domus seu familie, ex qua talis est oriundus. Item demonstrare, quantum inter sit, hunc praeterea eligere, cum etiam ad satisfaciendum gratitudini antidorali post acceptum temporale conferre spirituale licitum sit, modo in his omnibus absint promises aut mina facta eligentibus, aut eorum familiis, consanguineis, familiaribus.

E contra nihilominus tenet Castrop. l. c. p. 20. n. 3. in fin. citans pro hoc Abb. in c. super. de officio delegat. n. 13. Suar. s. tit. in 3. part. d. 14. s. 2. Rodriq. in summa. tit. 2. c. 59. n. 6. concl. 3. Garc. de benef. p. 5. c. 5. n. 74. nulla tamen ratione aut citato juris textu: in casu, quo Elektorum unus aut plures dederunt votum suum Simoniaci alicui; major tamen & ad canonicam electionem sufficiens numerus eundem legitimè & absque Simonia elegit, electionem esse validam. Quam sententiam esse contra torrentem DD. praecepit scribentium in cit. cap. nobis. ait Reiffenst. Quin & citatos à Castrop. Abb. & Garc. ill. cit. non loqui de Simonia aliis vero locis, nimisrum Abb. in c. nobis. not. 1. Garc. p. 8. c. 1. n. 10. & seq. expresse docere electionem Simoniacam, & nullam esse, si vel uni dumtaxat temporaliter detur pro voto.

Quæst. 89. An & qualiter committatur Simonia in collatione beneficiorum?

R Esp. Collationem beneficii esse materiam Simonia, jam fere constat ex dictis. Committitur autem variis modis: Primo in genere, dum temporale promittitur, datur, præstatur ex tacito vel expresso pacto, conditione aut motivo, ut sibi

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

vel alteri conferatur beneficium, & econtra si conferatur spe beneficium, ut detur vel præstetur temporale. Secundo, si collatio fiat sub spe, casu quo consecutio beneficii per dationem temporalis aut è contra principaliter intendatur, secus si per dationem illam intendatur quid aliud. Tertio si pro collatione promittitur temporale, vel econtra titulo gratitudinis promittitur spirituale. Secus si post collationem absque ullo antecedente pacto datur temporale, vel post acceptum temporale datur beneficium ex pura gratitudine ad satisfaciendum oblationi antidorali. Quartò si detur pro precibus aut recommendatione interposita apud collatorem in ordine ad obtainendum ab eo beneficium; Secus, si detur pro simplice informatione super meritis & utilitate candidati respectu talis Ecclesie, vel etiam si detur pro procuratione audientiae candidato apud collatorem. De cetero Simoniam directam & induxitivam penam non committit, qui tempore fideli sine animo dandi promittit, ut nec, si intuitu consanguinitatis, aut metu mali temporalis beneficium conferatur. Ita ferè Reiffenst. n. 148.

Quæst. 90. An & qualiter committatur Simonia in permutatione beneficiorum?

1. R Esp. De hoc me videri posse in foro benef. p. 3. q. 87. n. 2. Ubi, quod in permutatione beneficiorum inæqualium quoad fructus, dignitatem, jurisdictionem conjunctam beneficium, dum inæqualitas compensanda per assignationem alicuius pensionis, spectari circa Simoniam non possit, conditio dignitatis, potestatis, jurisdictionis, similisve juris spiritualis, sed sola quantitas fructuum, vel aliquum emolumendorum spirituallium ex beneficio provenientium, ut Azor. p. 2. l. 7. c. 29. q. 15. Less. l. 2. c. 35. n. 100. Item eadem quest. n. 3. Ubi quod pactum initum inter permutationes, quo alter propria autoritate reservat sibi fructus excedentes sui pinguioris beneficii permutationis, aut pensionem pro aequatione fructuum, sit Simoniacum. Ut Navar. l. 5. de Simon. consil. 50. n. 3. Suar. l. 4. de relig. c. 34. n. 9. Chok. de perm. p. 3. c. 7. n. 1. contra n. 101. Sylv. Sot.

2. Quibus adde primo, nullam dari permutationi Simoniacam extra materiam beneficialem, seu nisi beneficium cum beneficio, vel nisi res spiritualis cum re spirituali beneficio annexæ permuteatur. Gloss. in c. fin. de pactis V. cessare. Abb. in c. statuimus. de transact. n. 5. Less. l. cit. n. 31. Castrop. l. c. p. 15. n. 1. Suar. l. c. c. 30. n. 5. Wiestner. b. t. n. 26. contra Richard. in q. dist. 25. a. 3. q. 1. Paulus. ead. dist. q. 2. n. 15. ex ea ratione, quod spirituale respectu alterius spiritualis aut spiritualis annexi sit ejusdem ordinis, & non improportionatum, adeoque unum pro altero dari potest, absque eo, quod unum respectu alterius rationem pretiū Simoniaci habeat; sic itaque sacræ reliquiae inter se, una functio spiritualis pro alia, vasa & vestes sacræ pro aliis propria autoritate dari, & commutari possunt circa Simoniam. His non obstantibus c. quam pio. 1. q. 2. c. super eo. de transactionibus. c. cum pridem. & c. fin. de pactis. Quibus generaliter prohibetur omnis pactio, quæ pro spiritualibus consequendis sit. Cum citata iura intelligenda sint tantum de pactis turpibus, quales extra materiam beneficialem sunt, quæ fiunt inter rem spiritualis & temporalem. Ita Abb. l. c. Gonz. in cit. c. fin. n. 8. Less. Castrop. Wiestner. ll. cc. Sot. l. 9. q. 5. in fin.